

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 784/05
30.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Љубомира Вучковића, Милене Инић- Дрецун, Горана Чавлине и Бате Цветковића, чланова већа и саветника Небојше Павловића, записничара, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1.Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалби браниоца, оптуженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду К.бр.1583/04 од 22.02. 2005. године, у седници већа одржаној у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у присуству браниоца оптуженог адвоката АБ, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, дана 30.05. 2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА и пресуда Окружног суда у Београду К.бр.1583/04 од 22. 02.2005. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду К.бр.1583/04 од 22.02. 2005. године, оптужени АА оглашен је кривим због кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1.КЗ РС и за исто осуђен на казну затвора у трајању од 3 - три године у коју се урачунава време проведено у притвору од 6.11. 2004. године, па надаље. Сем тога, том пресудом оптуженом је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана које ће бити спроведена у установи за издржавање казне затвора и одлучено је још да се оптужени ослобађа трошкова кривичног поступка и да се оштећено предузме "ББ", упути да имовинско правни захтев остварује у парници.

Против означене пресуде Окружног суда у Београду, жалбу изјавио бранилац оптуженог АА, адвокат АБ, због одлуке о казни и одлуке о мери безбедности и обавезног лечења наркомана у затворским условима, са предлогом да Врховни суд уважањем жалбе преиначи побијану пресуду, тако што ће оптуженом изрећи краћу затворску казну и тако што ће меру безбедности обавезног лечења наркомана у затворским условима преиначити у меру обавезног лечења наркомана у условима на слободи. Бранилац је у жалби захтевао, да у смислу члана 375. ЗКП, буде обавештен о седници већа.

Републички јавни тужилац је у поднеску Ктж.бр.927/05 од 10.05. 2005. године, предложио Врховном суду, да одбије као неосновану жалбу браниоца оптуженог АА и потврди првостепену пресуду.

Пошто је поступљено у смислу члана 375. ЗКП, Врховни суд је одржао седницу већа, у присуству браниоца оптуженог АА, адвоката АБ а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао и у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени навода и предлога у изјављеној жалби, мишљења Републичког јавног тужиоца из цитираног поднеска и објашњења датих на седници већа, нашао:

Жалба је неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка а ни повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени, у смислу члана 380. ЗКП, пази по службеној дужности.

По оцени овога суда, првостепени суд је правилно утврдио све околности из члана 41. ОКЗ, које су од значаја за изрицање казне, а које је навео у својој пресуди и у образложењу исте дао разлоге којима се руководио када је оптуженог АА, за извршено кривично дело разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС, осудио на казну затвора у трајању од 3- три године у коју ће урачунати време проведено у притвору, које разлоге у свему прихвата и Врховни суд, јер налази да је овако изречена казна сразмерна друштвеној опасности извршеног кривичног дела и степену кривичне одговорности оптуженог који је и раније више пута осуђиван, те да је таква казна нужна да се у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 5. став 2. ОКЗ, оствари сврха кажњавања из члана 33. истог закона, па су с тога супротни наводи у жалби браниоца оптуженог оцењени као неосновани. Сем тога, на супрот жалбеним наводима, држање оптуженог АА после извршеног кривичног дела, није такво да би представљало олакшавајућу околност у смислу члана 41. ОКЗ, а то што је оптужени приликом претреса стана и лишења слободе, казао где се налази део ствари које је прибавио извршењем кривичног дела, не може да буде околност која би утицала на блаже кажњавање оптуженог.

Такође, неосновано се жалбом браниоца оптуженог АА оспорава првостепена пресуда због изречене мере безбедности оптуженом АА, јер је по оцени овога суда, првостепени суд прихватајући детаљан налаз и мишљење компетентног вештака, правилно утврдио чињенично стање из кога произилази да је оптужени АА зависник од опојне дроге и да је неопходно да се против њега спроведе обавезно лечење од наркоманије у установи за издржавање казне затвора.

Из изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Небојша Павловић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

СШ